

**Бараболя О.В.,
к. с.-г. наук, доцент
кафедри рослинництва
Полтавської державної
аграрної академії**

ОРГАНІЧНЕ ЗЕМЛЕРОБСТВО – ПЕРСПЕКТИВИ ОТРИМАННЯ ЯКІСНОЇ ТА БЕЗПЕЧНОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Досягнувши значних економічних результатів шляхом інтенсифікації та екстенфікації виробництва людство стикнулось з більш глобальними проблемами: забрудненістю навколишнього середовища, масовим споживанням «екологічно небезпечних» продуктів, вичерпанням природних ресурсів, масовою бідністю населення [1]. Негативні процеси, що відбуваються в природному середовищі як наслідок посилення антропогенного тиску на довкілля складають загрозу для подальшого існування всього людства [2]. Як наслідок – погіршення стану здоров'я людей і демографічних показників розвитку окремих країн, скорочення середньої тривалості життя населення [1].

Сучасні наукові дослідження пропонують концепцію сталого розвитку як один із шляхів виходу із можливої глобальної екологічної кризи.

В Україні спостерігаються загальносвітові тенденції до впровадження та розвитку альтернативного землеробства, зокрема – до зростання площ для вирощування органічних культур та збільшення кількості органічних виробників. Проте не зважаючи на великі перспективи розширення даної сфери на вітчизняному ринку, характерна відсутність єдності у наукових поглядах стосовно сприйняття сутності і змісту органічного виробництва, яка спричинена відмінністю характерних вимог до його ведення [4].

Ведення екологічного землеробства є необхідністю, яка продиктована і зумовлена у загальносвітовому середовищі. [1]

За останнє десятиліття в Україні кількість сертифікованих органічних господарств збільшилось в два рази. А частка сертифікованих угідь до загальної площі сільськогосподарських угідь України становить близько 1,1 %, проте ці показники дуже малі в порівнянні з країнами Європи.

Основною метою впровадження органічного сільського господарства в Україні є підтримання інтеграції українських малих і середніх господарств у світову торгівлю шляхом сертифікованого органічного виробництва. Кінцева мета - посилити конкурентоспроможність органічного сектору країни та генерувати прибутки у сільській місцевості.

Мета даної стратегії це впровадження і розвиток органічного сільського господарства в Україні – виробництво екологічно безпечної продукції.

Безумовно впровадження органічного сільського господарства в практику діяльності вітчизняних сільськогосподарських товаровиробників

має стати пріоритетним напрямком розвитку. Території, придатні для виробництва екологічно безпечних продуктів харчування, мають розвиватись в напрямку інтеграції в світовий економічний простір. Але одночасно з цим кожне господарство має визначити за основну мету впровадження органічних методів господарювання, зокрема органічного землеробства. Одним із методів є використання сидеральних культур як відновлювального джерела енергії [3].

Основним завданням у землеробстві є збільшення зборів високоякісного екологічно безпечного зерна, досягти яких можна за рахунок комплексної взаємодії сортів і елементів технології вирощування, серед яких важливе значення мають

Важливим прийомом технології вирощування пшениці озимої м'якої, за допомогою якого можна поліпшити якість зерна пшениці, є правильний підбір попередників, органічного живлення та підбір сортів. Попередники, які покращують вологозабезпечення озимини і збагачують ґрунт поживними речовинами, таким попередником для пшениці озимої можуть бути сидерати.

Сидерати - рослини, які вирощують перед посадкою основної культури, для збагачення ґрунту корисними елементами. Вони відновлюють запаси гумусу, покращують структуру, підвищують родючість верхнього орного шару.

Більшість сидеральних культур підвищують засвоюваність мінеральних речовин, що містяться у ґрунті за допомогою своїх кореневих систем. Широке застосування сидеральних культур підвищує ефективність природокористування, сприяє підвищенню родючості ґрунту, отриманню з одиниці площі більшої кількості продукції.

Головна стратегічна культура України – пшениця озима м'яка. Вона займає від 6 до 7 млн. га посівних площ, що становить понад 40 % загальної площі зернових. У формуванні врожайності цієї культури визначна роль належить попередникам які. Вплив попередника на врожайність може сягати 50 %[1, 2]. Крім збільшення врожайності важливого значення набуває проблема поліпшення якості зерна. Це викликано перш за все збільшеними вимогами споживачів до якості хлібо-булочних виробів і переробної промисловості – до якості сировини. Одна з основних вимог, яка пред'являється до якості зерна пшениці, - висока його харчова цінність, що залежить від вмісту білка і амінокислотного складу. Одним із важливих прийомів технології вирощування пшениці озимої м'якої, за допомогою якого можна поліпшити якість зерна пшениці, є правильний підбір попередників, органічного живлення та підбір сортів. Попередники, які покращують вологозабезпечення озимини і збагачують ґрунт поживними речовинами [4].

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Якубів В.М. Розвиток органічного землеробства в Україні: екологічний та соціоекономічний ефект/В.М. Якубів //Економіка АПК. – 2013. №11.- С.27-32.

2.Олексієнко А.О. Впровадження принципів і методів органічного землеробства як стратегічний напрямок розвитку фермерських господарств Кіровоградської області/ А.О. Олексієнко // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. – 2012. вип. 22 ч.ІІ С. 67-73.

3. Горб О.О Використання сидеральних культур як відновлювального джерела енергії в органічному землеробстві/ О.О. Горб, Т.О. Чайка, І.О. Яснолоб // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2017. №4. – С. 38-41.

4. Бараболя О.В. Вплив органічних попередників на якість зерна пшениці м'якої озимої/О.В. Бараболя// II Міжнародна науково-практична інтернет конференція «Хімія, екологія і освіта». ПДАА. 2018. С. 162-165.